

සුද්දයක තට්ටුන් බණ්ඩාර කුමාරනායක - වන්චිරිනා දකුණ

හසා පරපණා ලබන තිලිණය උමතු සතුටක වසා දෙනයන දකින සිහිනයෙ මරණ බය නැත වලා වක් වී බෙදන ජල බිඳ සදන ලොකය වීඳ ගලා වන මුදු සුලඟ සිප සිඬ ඉන්න බැරි තරමට	පැරලිලා ගැවිලා වලා පෙලා
උපන්නට කුල බේද ජාතිය ආගමක් නැති ලෙස රකින්ගේ තම අකුරු පෙල පත මානගේ මල්දම නසන්නට තවෙකුගේ වර්ගය රකින්නට හිස් අහින්නට අහිකගේ බොටුවට කිසිම වීට පසුබට	ලොවේ නොවේ නම්බුවේ නොවේ
අඬා වැලපී ගිහින් තවකෙකු සොයා පණනල කඬා වැටෙනා ඔහුගෙ සිරුරෙන් රැකුනු දරු වන් වඩා ගන්නට පියෙක් නැතිවට රජෙක් ජය කොඩි විඩා වට සා පිපාසෙට ජල බිඳක් නැති උන්	සිදින්නේ අඬන්නේ වනන්නේ තැවෙන්නේ

ආවායී ජයලත් මනෝරත්නයන්..., ජයසේන කොඩිතුට්කු

සිනහව සතුට අරුතය මුසු කොට නොමඳව ඉටුකළා මෙහෙවර සැනසුව සිත් සතන් ඔබ දස්කම් හිසැකව හඬා වැළපෙයි ඔබ නැති	යසට කලාවට වලට දුකට
තිරයේ රිදී සහ ටෙලි පිරුණේ කලා රස ඔබ රැඳී ලැබුණේ අත්වැළකි නව පරපුර විහිසයි පිදුනෙ දෙවියෙකු ලෙස	වේදිකාවේ වෙලාවේ නමුවේ කලාවේ
මැව්වා ශාන්ත පෝෂප් වීදියේ හැදව්වා ගුරු තරුව වක් කොට ළමා ගැසුවා රසට හී පද හරි බැණ මොනවා කරන්නද නෙත කඳුලැලි	කඩේ නඩේ රගේ හැමගේ
රඟන ගයන වීට පෙන් වූ සිනහ පිරුණ මිහිස් යහ ගුණ පෙන්නුව අරුණ හදින් හැමට ම සෙනෙහස කළණ මිතුරු ඔබ මරු ළඟ	රොද නොමඳ බැන් ද පැරදුනිද ?

ජීවිතයට උදෑසනක් තිලාෂා හසන්දී වන්නි ආරච්චි - 7 ශ්‍රේණිය

හිරු කුමරා කන්ද උඩින් වඩී කුකුල් හාමි නැගිට කුක්කු කු ලස්සන පොඩි පොකුරු පොකුරු මල් අපි සැම උදයෙම නැගිටල පාසැල්	බලනවා හඬදෙනවා හිනැහෙනවා යනවා
කිවි බිවි හඬ දසතින් අපට කුරුලු රැන් රැන් අහසෙ පියා රංචු සැදී උන් වනයට ඉගිලී කෑම රැගෙන වීන් පොඩි පැටවුන්ට	ඇසෙනවා සළනවා යනවා කවනවා
පුංචි වීලේ රැලි අතරින් ඉහලට ලස්සන නෙළුමක් පිපිලා සුවඳ සමනලයට මී මැස්සට මේක තටු සලලා ඇවිදින් පැණි බිලා	චිනවා නමනවා දැනෙනවා යනවා
සිත සුළං රැල්ලක් ගත සිත ද වී සමගම නටන ගොයම් නෙත් වක්කඩ ළඟ තිත්ත පැටවු පීනා පිල් විදනාගත් මොණරුන් නැටුම්	හිචනවා පිනවනවා යනවා නටනවා
මේ සුන්දර උදෑසනේ අකුරට සිත සතුටින් ප්‍රබෝධයෙන් නොවැ අප අකුරට ගොස් නොඳ නොඳ දේවල් මේ ලෙසටයි ජීවිතයට සතුට	යන්නේ ඉන්නේ උගනිමින් උපන්නේ

වැඩිමුරු අවිසන් බණ්ඩාර කුමාරනායක - වන්චිරිනා දකුණ

ගොමී මන් කළුවර පය තනියට අඹු දරුවන් සිහි දවසක මෙහෙවර අවසන් නැවුම් සතුටකින් පා සොල	පැහෙතවා වෙනවා කරවා වනවා
හිරි පොද වැස්සට පාලුව අදුරු දෙවැට මග මුසල ඇදුනු සිහින පොදි ටික ඔප ගතට වඩා සිත වේගෙන්	ලියලා ගලලා දමලා දුවලා
රැහි හඬන හඬ ඉස්මතු ඇල්ලෙ හැලෙන ජලකඳ හෝ ඇඟේ රුදාවට පිලියම සීපද හඬ රැවී දෙයි සැම	කරලා ගාලා සොයලා වටලා
කනත්ත ලග සුදුකොඩි ලෙල මැරවීව සාපින් කොඩි දැක වැටෙන්න පෙර ලෙඩ ඇදට පව ලැබීවිව දිවියේ හැඩ වැඩ	දෙනවා නැතුවා ගෙවා ඇතුවා

විස්සයි විස්ස සුබ තව වසරක් වේවා! ජයසේන කොඩිතුට්කු

ගත වූන අතීතයෙ දුක දුළු පිස මත වාදයන් පසෙකට ලා පෙරට අත හිත දෙමින් සාමයෙ ජය හඬ සිත යහ ගුණයෙ තෝතැන්නක් ලෙස	දමමු යමු නගමු හදමු
නව මාවතක රට ජාතිය බුදු පිය නගනා යුගය වළඹී ඇත හිව හල් රටක් ලෙස ලොව හෙට සුව සෙත සැමට හියතයි වන	දනම ළඟම වැජඹෙත්ම වසරෙදි ම
සළකමු සැවොම ලක් මවගේ දරුවන් ඉවසමු විකිනෙකා වෙත වක මල පෙති සැරසෙමු හදන්නට රට යළි නොවැටෙන පිබිදෙමු රටක් ලෙස හිචහල් හෙට	සේ සේ සේ දවසේ
හිතිය සැමට පොදු පිලිසරණක් සාමය රටේ නොහිමෙන පහනක් ජාතිය සිහල ලොව හැම කල් විස්සයි විස්ස සුබ තව වසරක්	වේවා වේවා වැජඹේවා වේවා !

පහනී වැට